



Τοῦ Τσιγγροῦ ἐπιστολή,
κατεπεΐγουσα πολὺ.

Σὰς χαιρετῶ, διαβόντρου γυιοί, μὲ ὀλη τὴν καρδιά μου
κι' ἀνίετέν με ἤσυχο νὰ κάτσω εἰς ταυγά μου.
Ἐν φθάνουν ἀματις γιὰ σὰς τὰ ὄσα ἔχω κάμη,
ἢ φυλακαῖς, τὰ θέατρα καὶ τὸ Γεροκομεῖο,
κι' ὄσο ψωμί μοῦ φάτεν πολλὰς φοραῖς χαράμι
κι' ἐκεῖνα ὅπου ἤδωκα 'στὸ Ἐθνικὸ Ταμεῖο;

Κι' ἐν φθάνουν ἀματις γιὰ σὰς καὶ οἱ χοροὶ ποῦ δίνω,
μὰ θέτενε καὶ Δήμαρχος τῶν Ἀθηνῶ νὰ γίνω,
καὶ μὲ παραζαλιζέτεν σὲ τοῦτο τὸν καιρὸ
καὶ θές ἐν θέλεις γάδαρε, μοῦ λέτεν, πρὶ νερό,
καὶ μὲς 'στὴ μέση βγάζετεν δουλεῖαις μὲ φούνταις πάλι,
ποῦ νὰ σὰς 'πῆ παππὰς 'σι' αὐτὶ καὶ διάκος 'στὸ κεφάλι;

Καὶ ἄλλα θέτεν τοῦ Τσιγγροῦ νὰ στήσετεν παλούκια;
καλὲ νὰ μὲ λωλάνετε γυρεῦτεν, κουλούκια;
'Ἐν φθάνουν τόσα βάσανα, ἐν φθάνουν τόσοι κόποι,
καὶ τὰ ταξίδια τὰ συχνὰ ποῦ κάνω 'στὴν Εὐρώπη,
μὰ νῆχω καὶ τὰ λόγια σας καὶ τούτη τὴ μουρμούρα
κοντὰ 'στοῦ Νικολάκη μου τὴ φοβερὴ φαγοῦρα;

Μ' ἐκάμετεν καὶ ἤχασα Παρασκευὴ καὶ Τρίτη
καὶ θὰ μὲ κατανήσετεν γιὰ τοῦ Δρομοκαίτη.
'Ἡ 'στὴν Ἑλλάδα 'βρίσκουμαι, ἢ πάω 'στὴν Εὐρώπη,
ἔσεῖς, διαβόντρου Ἕλληνας, μὲ πέρνετε κατόπι,
καὶ βουλευτὴ τὴ μιὰ φορὰ μὲ βγάζετεν μεγάλο
καὶ πότε πάλι Δήμαρχο καὶ πότε πάλι ἄλλο.

Καὶ πρέπει τέτοια πράγματα νὰ κάνετεν γιὰ 'μένα;
γιατὶ, ἂν λείψη ὁ Τσιγγρός, θὰ ζήτην σὰν τὰ βούδια,
καὶ μόνο ξυλοκέρατα θὰ τρῶτεν ὀλοένα,
ὅπου ἔμεῖς οἱ Χιώτηδες τὰ λέμε κουντουρούδια.
Κι' οὔτε τὸ Ἴσοζύγιο θὰ 'βρῆτενε ποτέ σας
καὶ σεῖς καὶ ὁ Χαρίλαος καὶ ὅλ' οἱ βουλευταὶ σας.

Ἐν θέλω, μὰ τὴν τσάτσα μου, καὶ Δήμαρχος νὰ γίνω,
ἀλλ' ἂν ἔσεῖς μὲ κάμετεν, τὸ δέχομαι κι' ἐκεῖνο.
'Ἐν εἴμπορῶ, διαβόντρου γυιοί καὶ Μαραθωνομάχοι,
εἰς ὅ,τι μοῦ ζητήσετεν νὰ σὰς γυρνῶ τὴ ράχη.
'Ἐγώ, καθὼς τὸ ξέρτεν, παιδιὰ σκυλιὰ ἐν ἔχω,
καὶ μόνο γιὰ χατῆρι σας σκοτιζομαι καὶ τρέχω.

Είπα κι' ἐγὼ γιὰ κάμποσο ἀπὸ αὐτοῦ νὰ φύγω
καὶ ἴσθην Εὐρώπη μοναχὸς νὰ χουζουρέψω λίγο.
Ἄλλὰ τοῦ κάκου, ἐν μπορῶ νὰ εὕρω ἡσυχία...
παντοῦ καὶ πάντα βάσανα... ἀλοῖ μου, τρὶς ἀλοῖ μου!...
καὶ τώρα θέτενε νὰ μῶ καὶ μὲς ἴσθῃ Δημαρχία,
καὶ μοῦ ἐπιπλίσσατε γι' αὐτὸ τὴν κεφαλή μου.

Καὶ γράμματα μοῦ στέλλετεν μεγάλα κάθε ἡμέρα
καὶ ἔλοι σας μοῦ γράφετεν νὰ ἔλθω αὐτοῦ πέρα,
κι' ἂν ἴσθῃν Ἀθήνα γρήγορα ἐν ἔλθω μὲ τὸ ζόρι,
γιὰ ἡμένα θὰ ναυλώσετεν ἐπίτηδες βαπόρι,
καὶ ὁ Τσιγγρὸς κατήντησε ἡ μόνη σας κουβέντα,
κι' ἐγὼ ἐν ξέρω τί νὰ πῶ γι' αὐτὰ τὰ κοπλιμένα.

Μὴ παύετεν νὰ γράφετεν καλὰ γιὰ ἡμένα τόσα
καὶ κάνετεν ὀλημερίς γιὰ τὸν Τσιγγρὸ καυγᾶ,
καὶ εἰς τοὺς ἄλλους λέγετε, ὅπου ἐν ἔχουν γρόσα,
πὼς μόνο μὲ τῆς ἀπαυταίς ἐν βάφουνε αὐγά.
Καὶ σὰ ἐν εἶμαι ἄματις τῶν Ἀθηνῶν δημότης,
μὰ λέγομαι σὶὸρ Τσιγγρὸς καὶ εἶμαι πατριώτης.

Κι' ὁ Σοῦτσος κι' ὁ Καλλιφρονᾶς κι' οἱ ἄλλοι περιδρόμοι
ἔμπορεῖ νὰ εἶναι γνωστικοί, καλοὶ καὶ γαλαντόμοι,
μὰ σὰ ἐν ἔχουν ἀπαυτὰ καὶ τοῦ Τσιγγροῦ τὴν κάσσα,
τὰ λάχανα οἱ ἔρημοι θὰ κόψουν καὶ τὰ πράσσα.
Καὶ κάθε ἄνθρωπος μὲ νοῦ θὰ τρέπεται νὰ πῆ
πὼς εἶδενε ἴσθ᾽ ἡμέρα τὸς ὁ Δῆμος προκοπή.

Ἐν θέλω, μὰ τὴν τσάτσα μου, καὶ Δῆμαρχος νὰ γίνω,
ἀλλ' ἂν ἔσείς μὲ κάμετεν, τὸ δέχομαι κι' ἐκεῖνο.
Ἐγὼ ποτὲ γιὰ Δῆμαρχος ἐν εἶχα καμμιὰ λόξα,
ἀλλ' ἂν ἐμίσησαν πολλοὶ τὸ ἔχειν καὶ τὸν πλοῦτο,
μὰ ἐν ἐμίσησε κανεὶς τὴ φήμη καὶ τὴ δόξα...
γι' αὐτὸ κι' ἐγὼ, διαδόντρου γιοῖ, τὸ δέχομαι καὶ τοῦτο.

Νὰ καὶ τηλεγραφήματα,
ἀθηντικὰ μηνύματα.

Παρίσιοι.—Ὁ βασιλεὺς τοῦ ἔθνους τῶν Ἑλλήνων
ἐκ Παρισίων ἔφυγε κι' ἐπῆγε εἰς Λονδίνον.

Ὁ βασιλεὺς ὠμίλησε πολλὰ γιὰ τὴν Ἑλλάδα
κι' ἔλοι τὸν συνεχάρησαν διὰ τὴν Μανωλάδα.

Λονδίνον.—Χθὲς ἀφίκετο ὁ Σαλιάρ-Γιούγκ ἐκεῖνος,
κι' ὁ βασιλεὺς Γεώργιος κι' ὁ νέος Κωνσταντῖνος.

Ὁ Σαλιάρ-Γιούγκ γιὰ τοὺς Ρωμηοὺς παντοῦ ρεκλάμαις κάνει,
πρὸ πάντων δὲ τῶν Ἀθηνῶν τὴ σκόνῃ δὲν ξεχάνει.

Καὶ εἰς τὸν βασιλέα σας καὶ ἴσθῃν Διάδοχό σας
εἶπε πὼς πρέπει ὁ Τσιγγρὸς νὰ γίνῃ Δῆμαρχό σας,
ἀλλέως μὲ τὴ σκόνῃ σας θὰ στραβωθῆτε ἔλοι
καὶ τότε δὲν θὰ εὕρετε τὸν δρόμο γιὰ τὴν Πόλι.
Κι' ἐπιφυλάσσεται κι' αὐτός, ὅπου ἐπιστρέψῃ,
τὸν πεισματάρῃ τὸ Τσιγγρὸ εἰς τοῦτο νὰ προτρέψῃ.

Ἀθήμερον.—Τοῦ Σαλιάρ-Γιούγκ τοῦ ἦλθε στενοχώρια
κι' ἔβγαλε τὰ τσουράπια του ἐπρὸς εἰς τὴ Βιτώρια.

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Ἐάν τοῦ **Κλόσκ** ἐξέκλωναις ζητήτε κουδαρίστραις
γιὰ μηχανὰς τῆς ραπτικῆς, κυρίαις καὶ μοδίστραις,
ἀκούσατε τὴν συμβουλήν τοῦ ταπεινοῦ σας δούλου
καὶ τρέξετε ἴσθῃν Πειραιᾶ ἴσθῃν Ἰορδανοπούλου
Καὶ ὅποια πρώτη ἀπ' αὐταῖς τῆς κουδαρίστραις πάρη,
αὐτὴ θὰ κάμη, καθὼς λέν, τὸν ἄνεμο κουδάρι.

Εἰς τὸν δεσπότην θησαυρῶν καὶ στολισμῶν τασούτων,
ποῦ ἔχει ὄντως ἀφθονον καλλιτεχνίας πλοῦτον,
ποῦ ἴσθ᾽ ἀστολιδία του ἐμπρὸς σαστίζεις καὶ τὰ χάνεις
καὶ μὲ τὰ μάτια σου τὰ τρῶς καὶ τὸ πουγγί σου πιάνεις,
ἴσθῃν Μάιφαρτ τὸν ξακουστό, ποῦ γρήγορα ξεκάνει,
ὡς τρέξῃ ὁ καθένας σας χωρὶς καιρὸν νὰ χάνῃ.
Δὲν εἶναι πλέον ἀκριβὰ τὰ ἐκλεκτὰ του εἶδη
κι' εἰς ὄλους εὐθηνότατα τὸ κάθε πράγμα δίδει.
ἴσθῃν Μάιφαρτ πηγαίνετε τὸ πρῶτο μαγαζὶ
ἄνδρες, γυναῖκες, πλούσιοι καὶ πέννητες μαζί.

Εἰς τῆς **Βοτίας** τῆς γνωστῆς τὸ βιβλιοπωλεῖον
ἐν μέσῳ τῶν ἐδῶ κι' ἐκεῖ παντοδαπῶν βιβλίων
καὶ πιδικὰ δραμάτια θὰ ἴσθῃν καὶ κωμωδίας
κατὰ λαμπρὰν μετάρρασιν τοῦ γλαφυροῦ Κουρτίδη,
τὸ συκιστῶμεν δὲ κι' αὐτὸ ἐξ ὀλης μας καρδιάς
ὡς χρήσιμον κι' εὐχάριστον γιὰ τὰ μικρὰ παιγνίδι.

Ὁ κύριος Δημήτριος ὁ καὶ Δημητριάδης
ἀνηγορεύθη κατ' αὐτὰς κι' αὐτὸς Ἀσκληπιάδης,
δεχθεὶς συγχαρητήρια τῶν συγγενῶν καὶ φίλων
διὰ τοὺς τόσους κόπους του καὶ τὸν πολὺν του ζῆλον.

Τοῦ Ῥωμοῦ μας τὴ γραφεῖο — μέσα ἴσθῃν τυπογραφεῖο
τοῦ Σταυριανοῦ κατέβη — κι' ἀπὸ τοῦδε συνο-εἶει
μὲ τῆς βοῶμαις τῶν Χαυτείων — μ' ἕνα κάποιον Φαρμακεῖον.

Καφενὲ τῶν «Εὐ Φρονούντων» — νύκτα ἡμέρα συζητούντων,
μὲ μπακάληδες καμπόσους, — πατζατζηδες ἄλλοι τόσους,
μ' οὐρητήρια, σαντούρια — καὶ μὲ μάνδρα μὲ γαϊδούρια.